

# MỘT BỨC TÂM THƯ

(Tự Truyện 27)

*Thực ra  
Mẹ cũng đại khờ  
Dù bao năm vẫn  
bây giờ  
mai sau...  
(Thơ TNH)*

Ba giờ sáng, tỉnh giấc, ra bàn ngồi viết thư cho con gái. Lá thư này, tôi định sẽ dùng làm bài kết thúc Nhật Nguyệt Buồn Như Nhau Tập II.

**Thứ Hai ngày 5 tháng 2/1996.**

.....

**(TTBG tự ý bỏ 6 trang thư gửi Âu Cơ).**

.....

"Quyển sách này mẹ tranh thủ trên từng giờ từng phút để mong hoàn thành nó trước cái ngày bỏ bỏ ra đi vĩnh viễn. Mẹ sợ khi không còn bố, sẽ không bao giờ còn đủ nghị lực mà viết ra.

.....

Ngày Nguyệt Buồn Như Nhau là tựa đề một bài thơ bố làm để vinh danh tình yêu dành cho mẹ ngày mới đi vào đời mẹ. Cũng cái tựa này đã **do chính mẹ chọn** khi muốn viết hai tập Tự Truyện lưu lại khiêm nhường trong cuộc đời, cũng là cho cả anh San và con. Cuốn I mẹ đã hoàn tất cuối tháng 10/1995, khoảng thời gian chuyển thay Định Mệnh bố mẹ sau 8 năm chồng vợ. Bây giờ là quyển II, mở đầu và kết thúc cho cái nghiệp hôn nhân mà **lẽ ra mẹ không nên nắm bắt** dù có được bố thật lòng trao tặng trong 8 năm qua.

Một ngày khi khôn lớn, con hãy đọc để hiểu mẹ; và hãy đọc để thương bố, những con người đã "bị chọn" bởi Thượng Đế trong vai trò nghệ sĩ suốt đời đau khổ. Và cũng hãy từ bỏ mẹ mà rút ra những kinh nghiệm khá hơn nhờ mai kia con cũng không thoát được cái nghiệp phải "*làm con tằm suốt kiếp nhà tơ*".

Thương con vô cùng.

[]